

"Wie de schoen past trekke hem uit...(deel 2)"

WIE DE SCHOEN PAST TREKKE HEM UIT...VOER VOOR VOET- EN SCHOEN FETISJISTEN (DEEL 2)

Hij krijgt er complexen van en vermoedt in zijn paranoia dat ze weet hebben van zijn sexuele afwijking en daar voelt hij zich ongerieflijk bij!

's Avonds thuis gekomen verorbert hij als schoen fetisjist, annex eenzame oud rukker met lange tanden een half ontdooide diepvriesmaaltijd.

Voor de zoveelste keer draait hij een video fragment van een Charlie Chaplin film waarin hij half gek van de honger een paar schoenen op eet.

Daar geniet hij als toeschouwer van!

Hij gaat naar zijn speciale zolderkamer waarvan de deur is afgesloten met maar liefst drie sloten. Zelfs zijn bejaarde moedertje mag hier niet komen! Liggend op een bank bedrijft hij uren lang de liefde met enkele van de tientallen paren damesschoenen en kijkt onderhand naar fotos van zichzelf waarop te zien is hoe hij sexuele ge-meenschap met één van de vele pumps beoefent.

Hij prefereert pumps met open teenruimte omdat daar het topje van zijn stijve paarse lul zo mooi in uitkomt en optimaal bereikbaar is als hij de schoen waar zijn penis in zit gevangen in sexuele razernij op en neer beweegt

Hij knarst zijn tanden en het schuim staat hem op de lippen als hij brullend klaar komt en zijn zaad in dikke witte vlokken het schoen bed in druipt. Zijn penis is na het uren lange schurende verblijf (Rock me baby!) in de schoen al lang over de hele lengte open geschuurd, bloedt en de balzak zit onder de blaren. De pijn windt de man echter nog heviger op en dwangmatig masturbeert hij voor de zoveelste keer en schreeuwt het uit in wilde extase. Nieuwsgierig vroegen de burens naar aanleiding van het hels gebrul al eens of hij op zolder een wild dier zoals een jonge tijger of volwassen leeuw in een kooi hield als hobby. Hij heeft wel een schoen met tijger- en panterdessin, maar dat is dan ook alles en die geven voorlopig geen kik, bezweert hij ze. De tolerante burens, leden van de VPRO, zijn gerustgesteld en zeggen hem voortaan met rust te laten als hij zijn hobby beoefent.

"Dat is je geraden ook, anders word ik hartstikke link! Als je aan mijn schoenen komt, kom je aan mij!" zegt hij dreigend en voegt er aan toe dat hij

"een hele hoge in de juujuutsie is."

Het beleven van de sexualiteit zoals hierboven beschreven is geen uitzondering bij mannen die aan parafilie (houden van een uitzonderlijk iets of iemand) lijden. Zo beweren boze tongen (o.a. een ouderling die door zijn dochters van incest beschuldigd werd) van een christelijke sekte uit Heerenveen dat een in Friesland woonachtige realistische kunstschilder zich geregeld kleedt in nylons, jarre telgordel, tangaslipje, bustehouder, onderjurk en op goedkope, zwarte pumps van Scapino door de tuin en het leven walst. Volkomen uit de lucht gegrepen, maar die fijne wedergeborenen christenen liegen wat af.

Niet iedere parafielijdt echter aan sociale disfunctie of exhibitionistisch gedrag. Velen hebben zoals hij hun afwijking goed gekamoufleerd en geïntegreerd in hun alledaags bestaan. Zij leggen zich erbij neer en zien hun prettig gestoorde sexuele afwijkingen als een verrijking van hun toch al spannende leven. Men vindt onder de parafielen geestelijken, lezaren, militairen, kunstenaars en andere militante beroeps groepen tot ministers aan toe.

Slechts 2,4 % van de parafielen bleek volgens het wetenschappelijke onderzoek van Law echter fetisjist te zijn.

De "Diagnostic and Statistical Manual IV," dat bekende internationaal erkende handboek voor de psychiatrie, dat auteur dezes er laatst nog geamuseerd op na sloeg, geeft aan dat iemand aan parafilie lijdt als hij of zij tenminste zes maanden aan deze vorm van sexualiteitsbeleving lijdt.

De tijdsspanne van 6 maanden lijkt mij diskutabel, maar men moet toch ergens een grens stellen. Het is mij niet bekend of deze grens is getrokken na statistisch onderzoek over een lange periode van de proefpersonen.

Navraag bij de eerder genoemde kunstschilder leert ons dat hij al 41 jaar lang op lingerie, make up en pumps was gefixeerd zonder zich daar om druk te maken en vanaf zijn zestigste levensjaar lingerie droeg.

Zijn eerste homoseksuele relatie waarbij hij meestal lingerie droeg en die vier jaar duurde daerterde van zijn veertiende tot zijn achttiende levensjaar en nog steeds ziet hij die periode als een psychosexuele verrijking.

Pas in 1978 ging hij donkerblauwe en rode nagellak gebruiken en droeg een bontjas tot verbijstering van de ruw gebolsterde inwoners van het kleine Friese, ingeslapen dorpje waar hij toen woonde. De kunstschilder stond in het dorp dan ook bekend als “de man met de bontjas.”

(wordt vervolgd)

© maart 2013, fredvanderwal, BasicPublishing.nl